

Dlouhý stíny stromů se mi za patama plouží
a cesta stoupá k oblakům
do očí mi stýká slanej pot
a nohy už se bráněj šlapat dál
tak sebou mrskni, ještě pár kroků
a brzy oheň do dlaní mě bude hřát
a kolem kamarádi budou se mě ptát
tak jak kdysi, jak se máš

A měsíc jako vrata až vyleze za stromy
a větve budou na něm kreslit divný krajky,
bude půlnoc, hodina duchů.

My na kytary tichý písně budem hrát
a vobčas hodí někdo dřevo na voheň
a bude čas jít spát a začne svítat.
A hvězdy blednout

A ptáci začnou chodit pro vodu
aby si uvařili snídani a to je vždycky řečí
u potoka v údolí

Pak slunce až se dotkne špiček starejch borovic na vrchu proti nám
to dávno bude bílej den
my pudem dál
tiše pudem dál
proti slunci
stříbrnou rosou
ptáci řvou
my jdeme dál
tišem pudem dál
dem dál
dál dál ...